

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 102

číslo: 48

27. listopadu 2022

Cena: 10 Kč

Svatý a láskyplný Bože, z hloubky srdce Ti děkujeme za adventní čas, do kterého vstupujeme. Za čas milosti, pokání, trvalého bdění, mlčení a vzývání Tvého jednorozemného Syna. S láskou čekáme na Tvé dary a vyhlížíme příchod našeho Pána Ježíše Krista.

Pane Ježíši Kriste, at' zní chvalozpěv a modlitby díky na věky za Tvé SVĚTLO, které přináší spásu a osvěcuje všechny národy. Andělské chóry nemohou vyzpívat všechno o Tvé kráse, dobrotě a lásce. Padáme před Tebou na kolena a lkajíc voláme: Požehnaný čas adventní, ve kterém Bůh navštívil svůj lid. Z knihy Kristus v srdci mém: modlitby na každý den

Poselství k začátku adventu

Sestry a bratři,

na samém začátku nového liturgického roku zaznívá jako první čtení z Bible při bohoslužbě poselství z knihy proroka Izajáše z 2. kapitoly (Iz 2,1-5). Obsahuje velkou prorockou vizi o budoucím věku světla a pokoje. Věk světla či osvícení znamená pravé poznání Hospodina: „Bude nás učít svým cestám...“ A věk pokoje znamená takové podmníky, kdy lidé pochopí nesmyslnost vzájemné nenávisti, úkladů a násilného jednání. Lidé budou ve spolupráci zemi obdělávat a pečovat o ni a ne ji zbraněmi dobývat. „... i překují meče v radlice.“

Pravé poznání a mír - obojí má vzájemnou vnitřní spojitost. Bez pravého poznání není ani skutečný pokoj a mír. Kde je klamně a povrchní poznání, jen zdání a vlastní sobecké představy, tam dochází ke konfliktům, kořistnickým zájmům a boji.

Otevírá se před námi nový liturgický rok a hned na začátku nám Boží slovo skrze proroka Izajáše klade před náš zrak víry velkou a nádhernou budoucí vizi. Nadějný pohled do budoucnosti navzdory všemu prožívanému vždy Boží lid posiloval. Tato vize budoucnosti, kterou Bůh připravuje, může být velkou oporou i pro nás a povzbuzením pro zdolávání překážek a tíže přítomné doby.

V čase dějin světa prožíváme nejistou budoucnost, ale v liturgickém čase je s námi Bůh v Kristu, který vstoupil do dějin a zahrnuje celý svět svou láskou. Advent a každý nový liturgický rok se svátky a nedělemi směřuje a odkazuje k Ježíši Kristu, který je, který byl a který přichází (Zj 1,8). On sám je světlem a šířitelem pravého pokoje, který potřebuje církev, svět i každý z nás.

S přáním Kristovy blízkosti, jeho světla v našich myslích a pokoje v našich srdcích a vztazích

Advent L. P. 2022

Tomáš Butta
patriarcha

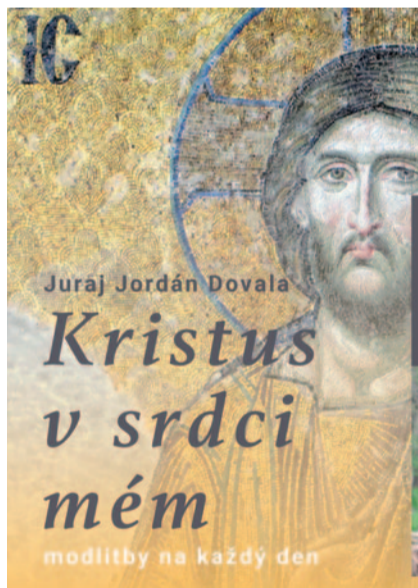
S bratrem biskupem Jurajem o nové knize modliteb a meditací

Brněnský biskup naší církve, bratr Juraj Jordán Dovala, čtenáře již několikrát ve svých knížkách potěšil svým neotřelým, inspirativním, upřímným pohledem na vnímání Boží přítomnosti všude kolem nás, v přírodě i událostech našich životů. Podobně je tomu i v právě vydané knize modliteb a meditací na každý den s názvem KRISTUS V SRDCI MÉM, která je zajímavou reflexí liturgického roku s jeho událostmi a svědky víry včetně biblických postav či mystiků východu a západu - jak jej nabízí liturgický kalendář naší církve.

Při čtení Tvých řádků doslova žasnu, jak trefně vyjádříš to, co většina lidí prožívá, jak uvažuje, jakou roli v tom hraje lidské ego, jaké jsou skutečné hodnoty, na čem záleží... to vše prostupuje modlitbami, které nabízejí na téměř 200 stránkách Tvá nová kniha. Představil bys ji blíže? Jak vznikala a co Tě při psaní inspirovalo?

Vznikala zhruba tři roky. Lépe řečeno, když jsem měl čas, tak jsem připojil kousek. Alespoň pomalu dozrávala. Inspiruje mne každý den svou krásou a neopakovatelností, pak také dobro, které lze číst v očích všech lidí a samozřejmě Boží přítomnost v tichu, když se s Nekonečným nejvíce propojují a jsem nejšťastnější. To se pak projevuje i v jednotlivých modlitbách. Jsou to modlitby na každý den v koloběhu roku a také modlitby na pohyblivé svátky. V závěru nechybí ani přímluvné modlitby převzaté z tradic křesťanského východu i západu.

Doporučil bys zařazené texty nejen jednotlivcům, ale také například jako modlitby pronášené společenstvím při bohoslužbě či jiné příležitosti? Je to takto myšleno?

Ano, kniha je všestranně použitelná. Při osobních modlitbách a meditacích, při liturgickém slavení, při pobožnostech nebo na biblických hodinách. Jako kostru jsem použil liturgický kalendář ČČSH, který jsme vytvořili na biskupské radě ještě v roce 2014 a následně jej schválila ústřední rada. Málokdo však o něm ví. V knize najdete konkrétní modlitby za naši církev a v jedné kapitole vedle velkých církevních otců a mystiků jsou modlitby z tradice české reformace a také našich duchovních. Když jsem knihu začal psát, přál jsem si, aby také naše církev měla svou modlitební knihu, která bude plodem naší vlastní cesty.

Na 4. března je zařazen text, který začíná otázkou: Bože naděje, co náš svět potřebuje?

Co lidé nejvíce potřebují, co by pomohlo změnit ten neutěšený stav světa, společnosti, nás všech?

Hlavně potřebujeme skutečnou lásku, důvěru a milosrdenství, protože to nás nejvíce propojuje s Bohem a se všemi lidmi. Měnit ve světě nepotřebujeme v podstatě nic. Ono se to pak najednou srovná samo, když dáваме prostor Duchu, aby konal a vanul. Tím neříkám, že se nemáme angažovat za spravedlnost ve světě. Máme, ale stejně tak se musíme učit nechat věci plynout a nelpět na nich.

Kde čtenář knihu, která vychází právě včas, aby se stala také vhodným vánočním dárkem, sežene?

V prodejně Blahoslav, snad i na jednotlivých diecézích. U nás v Brně je k dispozici, tak klidně pište sestře Michaelae Kubičkové na: michaela@ccshbrno.cz.

Přeji všem požehnaný advent, světlo a mír v našich duších i v srdci světa.

Děkujeme za rozhovor, milý bratře Juraji a přejeme pohodové a krásné adventní dny.
Klára Matoušová

Díky za Boží dům v Lounech

Úryvek z kázání při slavnostní bohoslužbě k 90. výročí otevření a posvěcení Sboru Dr. Karla Farského v Lounech.

Nově vzniklá náboženská obec Církve československé v Lounech prožívala první období své existence v provizorních podmínkách. Boje o chrám sv. Mikuláše s Římskokatolickou církví (1920-1926) vyústily

ly v rozhodnutí vybudovat vlastní svatostánek. Navzdory tomu, že stavbu provázely od počátku finanční i technické potíže (stavebníci se potýkali s problémem spodní vody), podařilo se ji dokončit během velmi krátké doby. 3. 2. 1931 byl proveden první výkop a 23. 10. 1932 byl nově postavený chrám Dr. Karla Farského slavnostně zasvěcen službě Hospodinu.

Chrám procházel různými obdobími, přečkal 2. světovou válku, kdy jeho jediný neroztavený zvon musel vyzvánět k oslavě vítězství okupantů, přečkal období komunismu, kdy na jeho půdě ke svým schůzím zasedali soudruzi, a prožil i období po listopadové revoluci a v něm nové nadechnutí, ale i zklamání z nenaplněných očekávání. Je stále Božím domem, v němž se lidé modlí, křtem vstupují do církve, přijímají svátost manželství, biřmování nebo jsou doprovázeni na

své poslední cestě do Otcova domu. V r. 2019 dostal nový plášť, takže vystoupil z šedi a zazářil bělostnou barvou, příjemně doplňující zelenavou patinu kříže s kalichem. Také

interiér byl obnoven. Důstojné místo v něm zaujala busta prvního patriarchy Dr. Karla Farského a List Lounským, připomínající kněze a reformátora M. Jana Husa.

Dnes, při příležitosti 90. výročí posvěcení a otevření sboru, bude slavnostně odhalena busta posledního biskupa Jednoty bratrské a Učitele národů, Jana Amose Komenského, k jehož odkazu se Církev československá husitská od počátku hlásila. Jsme vděční za chrám, ale zároveň

Dokončení na str. 4

Rozhovor o poezii a současném světě s Dušanem Spáčilem

Kdo sám sebe nestrpí v hloubce, neposilní se ani pro výškový let.

J. H. Pestalozzi

Dušan Spáčil vystudoval žurnalistiku, pracuje jako novinář, reportér, v poslední době i jako nakladatel. Je autorem několika básnických sbírek: *Krajina vláčeků Piko, Přebytečný anděl, Hvězdné války, Neználek a Daidalos, Pokud se střelím do spánku, Existenciální kakao a Ved' mě ve tmě. Skládá texty k písňím. Vydal několik knih literatury faktu. Dušan a já (Olga Nytrová) spolupracujeme jako členové Rady Obce spisovatelů a také v rámci Pražského klubu spisovatelů a Dialogu na cestě.*

Dušane, vnímám tvůj básnický vývoj řadu let. Vyjadřuješ se veršem volným i vázaným, občas směřuješ ke zkratce a aforistickému vyjádření, neschází humor a ironie. Nedávno jsme se sešli na stránkách týdeníku Český zápas, ty jsi zde měl báseň na téma Babylonská věž a shodou okolností já na totéž téma eseje. Zaujala mne neotřelost a preciznost básnického uchopení biblického tématu. Jak vnímáš biblická témata?

Básník a filosof Bohumil Ždichynec se nedávno na večeru v Pražském klubu spisovatelů zmínil o tom, jak je současný svět „fluidní“. Já v tom označení vnímám nejen to, že svět se mění, ale i jistou neuchopitelnost této změny. Je to, jako když chcete vzít do ruky zmlátající se rybu! Přiznám se, že mě tato fluidnost trápí – hlavně proto, že je často spojena i s rybí slizkostí. A s relativizací hodnot, kterým upřímně věřím. Biblické příběhy jsou

pro mne příjemnou jistotou, něčím, od čeho se dá i v té temné vodě dneška odrazit.

Přístupuješ k biblickým příběhům ale dost neortodoxně...

Protože pocházím z vyhraněně ateistického rodinného prostředí, musel jsem k Bibli najít svůj přístup. Chvilí mi to trvalo. Součástí mého hledání bylo i to, že jsem se někdy v padesáti nechal pokřtít. Když se mě někdo pak ptal, proč jsem udělal něco tak „absurdního“, odpovídal jsem obvykle bonmotem, že bez křtu jsem se cítil v kostele, kam jsem občas rád zašel, cizincem. Což bylo i pravda, ale samozřejmě šlo hlavně o to, že jsem v tom relativizujícím světě chtěl najít víru. Už tehdy před křtem jsem psal apokryfní básně. Cítil jsem, že k tomu potřebuji hlubší pochopení křesťanství, jeho historie a hlavně jeho smyslu.

Jak s biblickými tématy pracuješ?

Biblické příběhy si pochopitelně transponuji do současného světa. Tedy svými básničkami rozhodně nechci říci, že skutečný Josef na Marii hrozně žárlil...

Ale v Bibli jsou opravdu archetypy příběhů, které jsou aktuální i dnes, a navíc v současnosti dostávají nové významy. A myslím, že potřebují nový přístup. I já jsem hodně nachlchlý popkulturou, takže jazyk muzikálu Jesus Christ Superstar je mi určitě bližší než klasická smrtelně vážně pojatá oratoria. A je fakt, že Bibli mám nejen v knihovně, ale i v mobilu – ne že bych byl tak zbožný, ale protože Bibli je možno otevřít i jen na pár okamžiků třeba v metru a inspirace k zamyšlení či dokonce k básničce je na světě. Žádnou jinou takhle inspirativní knižku jsem nenašel.

Máš dlouhodobě vztah k biblickým tématům, ale výrazně se také zajímáš o témata mytologická, zejména řecká. To je oblast tvému srdci velmi blízká a nepíšeš o sem směřovaných tématech poprvé. A do Řecka také rád jezdíš, jak jsi mi vyprávěl. Moje babička z tátovy strany nebyla Češka. Byla Italka. Pocházela z oblasti kolem Assisi, z Umbrie. Ale jmenovala se Sparta! A měla sestru Athéne! Skoro nikdo v Itálii taková jména nenosí! Vzniklo to tak, že

tatínek těchto dcer byl velký milovník Řecka a řecké kultury. Takže bych mohl říci, že k zájmu o Řecko jsem vlastně předurčen. Nicméně spíš to bylo tak, že mě od mala inspirovaly knižky Vojtěcha Zamarovského. Jeho výklady řeckých bájí a pověstí mě už v nějakých deseti letech tak zaujaly, že jsem si pořídil tlustý sešit a tam jsem si zapisoval všechno o antice s tím, že se chci stát archeologem. No nakonec jsem si tento sen nesplnil. Ale něco z řecké a římské historie a mytologie mi v povědomí zřejmě zůstalo. A máš pravdu, jezdím do Řecka rád. Jestli si nějak představuji pozemský ráj, tak jako menší řecké ostrovy – tedy v místech kam ještě nelítá Ryanair a Smart Wings. :-)

Tvé vyjadřování není žádné hlazení po srsti, býváš sarkastický, je to metoda pro autora úlevná? Jak na ni reagují čtenáři?

Někdo moudrý mi řekl, že mou hlavní tvůrčí metodou je básnická skepse. Něco na tom je, i když jsem tím sám překvapen – mám dojem, že celý život dost zoufale hledám harmonii a jistotu. Sám jsem přemýšlel, kde se ve mně to věčné zpochybňování obecně přijímaných dogmat bere. Ale pak jsem si uvědomil, že skoro každého determinuje maminka. Té mojí je teď už přes devadesát

Dokončení na str. 3

Jarmila Konečná

Vánoční kaktus

Malý prorok

vstupující do adventu s neochvějnou jistotou své zvěsti

Slzami poupat vyzývá k pokání a svědčí o tom že brzy zrodí se radost v plném květu a že cesta vedoucí přes poušť srdce už se staví

K. Wójtowicz

Advent

Pán se vrací -

telegramem ohlášen byl příchod však beze dne a bez hodiny

Třeba jít na nádraží a čekat na peróně

Třeba být připraven

vždyt On se jenom jednou vrací - vlakem na který zapomněli v jízdním řádu

(přel. - avl)

Z kazatelského plánu

První neděle adventní

K tobě, Hospodine, pozvedám svou duši, v tebe doufám, Bože můj, kež nejsem zahanben, at' nade mnou moji nepřátelé nejásají. Ano, nebude zahanben, kdo skládá naději v tebe. (Žalm 25,1-3)

První čtení z Písma: Izajáš 2,1-5

Tužby adventní:

2. Aby v naší mysli světlo pravého poznání se rozžehlo, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom pokušení přemáhali a srdce čisté uchovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože všemohoucí, smiluj se nad námi, abychom odvrhli skutky temnoty a vzali na sebe zbroj světla. Dej, at' v poslední den, až tvůj Syn s velikou slávou přijde soudit živé i mrtvé, povstaneme k životu věčnému! Svým svatým Duchem nás osvit, at' slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 13,11-14

Evangelium: Matouš 24,36-44

Verš k obětování: Žalm 25,4

Verše k požehnání (varianta I): Žalm 85,13-14

Verš k požehnání (varianta II): Matouš 24,44

Modlitba k požehnání:

Bože všemohoucí, dovol nám přijmout tvé milosrdenství uprostřed tvého chrámu, abychom se s náležitou úctou připravili na přicházející vánoční slavnost našeho vykoupení! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 203, 204, 158

Nad Písmem

Bdělost a očekávání

Mt 24,37-44

Každý jsme zaháčkovan v určitém koloběhu povinností a starostí, které nás leckdy unavují, a zároveň nás vedou do určitého stereotypu. Kolikrát už ani nemáme zájem o něco dalšího, vždyť svůj život máme naplněný od rána do večera. A něco „nečekaného“ by mohlo přinést jen zmatek, chaos, nejistotu v našem zaběhlém systému! A proto advent může být v jistém smyslu i nepohodlný: vždyť nás vyzývá, abychom se odpoutali od svých zažitých pořádků, včetně schémat uvažování. Vyzývá nás k přehodnocení našich žebříčků a priorit a přináší opět výzvu: Pán přichází! Člověče, křesťane, nepřejdi tuto informací, tento apel úvahou, že přece víš, že přijde, ale až jednou, zatím máme dost času. On ale už přišel, stejně jako přichází teď, přichází stále znovu a tak tomu bude až do konce světa.

Apoštol Pavel v listu Římanům nabádá: „Už nastala hodina, abyste procitli ze spánku; vždyť nyní je nám spása blíže, než byla tenkrát, když jsme uvěřili...“ A evangelista Lukáš apeluje: „BDĚTE, protože nevíte, který den váš Pán přijde.“ Bdělost se týká obzvláště některých povolání: Stráž – když zaspí, čeká ji vysoký trest. Řidič – když zaspí, přijde nehoda. A bdělost se bytostně dotýká celé řady dalších zaměstnání, od policistů, přes zaměstnance nemocnic, pekaře, tiskaře... Bděte – to je nejdůležitější výzva na začátek adventu, času, kdy se opět připravujeme na Pánův příchod. Je pozoruhodné, že všemožná data konců světa vzbuzují

zpravidla větší pozornost než evangelium samotné. Lidé se spíše ptají „kdy to bude“, než „co to bude“. Ale ono nejde o to konec přivolat, odložit, nebo vypočítat. Jde o to, koho nebo co očekáváme.

„Jako za dnů Noemových lidé pili, ženili se...“ Tento přírůstek ukazuje na neočekávanost krize. Odtud je bdělost na místě.

„Nastala hodina, kdy je třeba probrat se ze spánku.“ A to proto, že jsme až příliš často ukolébáni na polštáři světského i církevního servisu.

A přesto „je nám spása blíže“ – vždyť každý jsme už kus cesty životem ušli, tudíž jsme blíže cíle. Navíc s narůstajícím věkem se stále více posunujeme blíž konci, ale ve víře také blíž novému začátku.

Každý den, který nám byl dán, je novou šancí. Každá bohoslužba, každá modlitba, každé svědectví, každé setkání... je novou šancí. A toto vědomí by v našich životech mělo alespoň někdy něco „vypůsobit“.

Bůh přišel v Kristu mezi nás a je s námi stále. My můžeme čekat, že se s ním setkáme i nyní, jen když vírou opět zatoužíme po jeho odpuštění, po jeho lásce, po jeho Duchu. Ano, je na co čekat a je na co se těšit. Vystupme ze svých beznadějí, strachů, zloby, sobectví, výhrad, rezervovanosti a začněme se opět učit chodit v Hospodinově světle, s vědomím vši naší lidské slabosti a ubohosti, ale přitom ne v beznaději, ale v Duchu a pravdě.

Daniel Majer

Dobrý Bože, v čase adventu očekáváme příchod tvého Syna. Očekáváme toužebně každým okamžikem, že zaklepe na dveře našeho srdce a že je otevře své lásce. Očekáváme také jeho příchod na konci časů, kdy se všechno naplní jeho spásou. Očekáváme přicházejícího, a přece víme, že už je tu s námi.

Prosíme tě, aby k nám Ježíš přišel tak, abychom skutečně došli k sobě samým.

Často totiž nebýváme u sebe doma a v myšlenkách se touláme někde docela jinde.

Dej, at' je pro nás tento adventní čas dobou požehnání, ve které se vrátíme do vlastního nitra a začneme prožívat přítomný okamžik. Dej, at' nám čekání na tvého Syna otevře doširoka srdce, aby mohl skutečně vstoupit a přebývat v něm. At' se nás dotkne touha po spáse,

jež k nám přišla ve tvém Synu a stále k nám touží přicházet.

V tento adventní čas proměň naše závislosti, které nás pořád ještě drží v zajetí, v hlubokou touhu.

Daruj nám jistotu, že v touze po příchodu tvého Syna je on sám již přítomen mezi námi a že plní naše srdce svou láskou.

(Z knihy Moje modlitební kniha od Anselma Grüna)

Rozhovor o poezii a současném světě

Dokončení ze str. 2
– ale kdyby byla dnes mladší, určitě by se skvěle uplatnila v nějakém korporátu, coby expert přes možné katastrofy. Na každém – i zdánlivě dokonalém – „projektu“ by dokázala najít skrytou pihu, něco, co by mohlo věc ohrozit. Vždycky mi takhle vlastnost hrozně lezla na nervy – ale zároveň v sobě při psaní poezie nalézám podobné rysy.

To mi připomínáš, že významnou součástí tvé poslední básnické sbírky *Ved' mě ve tmě*, jejíž samotný zvukomalebný název hodně napovídá, jsou i reminiscence z dětství. Ty jsou tentokrát výrazněji a uceleněji zastoupeny. Co takto ozřejmuješ sobě a čtenáři?

Říkáš to správně. I sobě. Tuhle kapitolu o rodině jsem potřeboval vydat hlavně kvůli sobě. Já měl bezvadného táta, profesí diplomata. Náš vztah byl ale komplikovaný, protože on byl zároveň přesvědčeným komunistou a za totality dvojnásobným velvyslancem, tedy de facto vysokým funkcionářem komunistického režimu. Zatímco já podepisoval petice za Havla a miloval Mertu a Nohavicu. Takže na přelomu epoch jsem se za něj trochu styděl. Osobně jsem ho měl moc rád, ale zároveň jsem se snažil o to, aby o tom, že je můj táta, radši nikdo nevěděl. Byla to trochu schizofrenie. Dost dlouho mi trvalo, než jsem pochopil, že v těchto věcech nemá smysl kličkovat. Upřímnost osvobozuje. A táta byl ve svých postojích vždy poctivý. Taky o tom je tato část knihy.

Máš v oblíbě jinotaje, zašifrování. Do českých televizních krimi témat, kterými se cítíš už poněkud unaven, zabudovávat řecké motivy, například Achilla, ocenila jsem žert související s jeho patou a patologem. Počítáš se čtenářovým důvtipem a znalostí mytologie? No, já bych neřekl, že píšu komplikovaně. Jen rád míchám zdánlivě nespojitelné. S těmi řeckými mýty je to ale hlavně podobné jako s těmi biblickými tématy.

Nestárnou – když se spojí se současnou realitou, výsledkem může být něco velmi aktuálního. A co se týče čtenářského důvtipu, já lidi, co jsou ochotni číst poezii, vůbec nepodceňuji.

Ve sbírce *Ved' mě ve tmě* mne také oslovila báseň, věnovaná Mojžíšovi. Je to báseň spíše hojivá, harmonická, nezjitřuje. Jaké byly okolnosti jejího vzniku?

Těší mě, že se ti můj Mojžíš líbí. Ne, bohužel jsem na Sinaji nebyl. Ale navštívil jsem jiná místa, kde se zdánlivě nic neděje, dokonce tam nemusí být ani nic, co by lákalo davy – a přesto máte silný pocit prodchnutí čímsi božským. Třeba jeden olivový háj na Thasosu, les a louky na hoře Subasio nad Assisi. Možná za tím není Bůh, možná je to jen příroda a záchvěv našeho vědomí. Ale jak mi říkal asi jediný nábožensky založený člověk v mém okolí, stará teta Ria, je přece lepší věřit ve světlo, než se jen bát tmy.

D. Spáčil - portrét z prezentace knihy (*V. Strachota*).

V předešlé sbírce *Existenciální kakao* mne mimo jiné oslovil samotný název, který má výraznou originalitu, právě ono silné, invenční a neobvyklé spojení abstrakta a konkrétní, kdy vzniká působivá metaforičnost. Jak vnímáš metaforu jako takovou?

Spousta věcí se bez metafor vůbec nedá vyjádřit. A miluji situaci, kdy ti vhodná metafora přijde na mysl. Je to, jako když tě zasáhne hřejivý paprsek. Odkudsi...

Ptala se *Olga Nytrová*

Můžete si přečíst

Timothy Keller: **Tajemství Vánoc**, vydalo nakladatelství Biblion 2021

Přichází čas, kdy ulice září světlem vánočních ozdob a v kostelech i domovech se každou nedělí na věncích rozsvěcí jedna další svíce... Inspirujte se pro svou adventní přípravu u newyorského teologa, kazatele a autora řady bestsellerů Timothyho Kellera, který se zamýšlí nad důležitostí rozjímání nejen před Vánoci. V knize *Tajemství Vánoc* sdílí svou zkušenost ze semináře, kterého se před lety účastnil:

Na programu křesťanské konference, která mě kdysi tak hluboce ovlivnila, byl i seminář nazvaný „Jak číst Bibli“, vedený Barbarou Boydovou. Jen co jsme si sedli, vyzvala nás: „Během následujících třiceti minut sepište aspoň třicet věcí, které si odnášíte z verše: *„Ježíš jim řekl: Pojdte za mnou a udělám z vás rybáře lidí!“* (Marek 1,17).“ A hned dodala: „Po deseti minutách budete mít na papíře asi jen čtyři nebo pět bodů, ale nevzdávejte to. Vydržte celou půlhodinu a zkuste to vytáhnout až na těch třicet.“ Tiše jsme tedy seděli a snažili se splnit její zadání. Po deseti minutách jsem si byl naprosto jistý, že jsem z těch pár slov vydoloval všechno, co se v nich dá objevit. Položil jsem tužku a ve zbývajícím čase jsem si chtěl myslet na své. Všichni ostatní ale vypadali, že usilovně pracují, a tak jsem tužku zase vzal a pokračoval v hledání. A najednou jsem si skutečně začal všimát nových věcí. Když jsem si představoval, co by ta věta znamenala bez některého použitého slůvka, najednou jsem si lépe uvědomil, jak specifický význam každé z nich do celého verše vnáší. Díky tomu jsem dokázal dát dohromady dvě nebo tři další myšlenky navázané na každý z těch pojmů. Pak jsem se pokusil přeformulovat celý verš vlastními slovy. Také při tom jsem objevil nové významové roviny, které mi dosud unikaly.

Když uplynul vymezený čas, Barbara nás vyzvala, ať na svých papírech zakroužkujeme tu nejsilnější a pro nás osobně nejrevolučnější myšlenku, kterou jsme v textu odhalili. Načež řekla: „Tak a teď zvedněte ruku vy, kdo jste na tu nejsilnější a nejrevolučnější věc přišli během prvních pěti minut?“ Nikdo se nehlásil. „Během prvních deseti minut?“ Zase nic. „Do patnácti minut?“ Pár rukou. „Dvaceti?“ O několik víc. „A do pětadvaceti minut?“ Zdaleka nejvíc. Takle zkušenost úplně změnila můj přístup k Bibli, a vlastně i k životu vůbec.

Mnozí jsou přesvědčeni, že na Vánocích už nás nemůže nic překvapit, a možná ani oslovit. Avšak opravdu jsme už o Vánocích slyšeli úplně všechno? „Při rozjímání objevíme i v na první pohled jednoduché větě nové netušené rozměry, významy a poučení“, vybízí Timothy Keller. Navíc, pozorně naslouchat lze nejenom příběhům a knihám, ale i lidem. Svým pozorným nasloucháním ukazujeme, čemu nebo komu přikládáme důležitost. Ovoce naslouchání je pak porozumění: Božím slovu nebo třeba myšlenkám a emocím svých blízkých.

Nechte se pozvat k adventnímu rozjímání nad významem Vánoc spolu s Timothy Kellerem a jeho knihou *Tajemství Vánoc*: Překvapivé čtení nejznámějšího příběhu dějin. www.biblion.cz **red**

Dohadování čertů s anděly

Minihra pro adventní vstupy na začátku bohoslužeb či jiné příležitosti v adventním období

**Postavy: Hlavní anděl, libovolný počet andělů
Hlavní čert, libovolný počet čertů**

Na scénu přicházejí andělé a volně si povídají, jaká bude letos služba s Mikulášem. Pak se dohadují, že přišli na zem dřív, protože tu mají důležitý úkol. Ale nejsou si jisti, jestli jsou na správném místě. Zastaví se na kraji scény a rozhodnou se zavolat raději „šéfovi“ telefonem. Vyndají velké červené sluchátko a telefonují. Zjistí, že jsou na správném místě. Položí telefon a zjišťují, že se tu vyrojili čerti. Andělé jsou nepřijemně překvapeni. V sále se začínají objevovat čertíci a ptají se diváků, jestli zlobili. Pak postupně také dojdou k andělům na scénu:

Andělé se rozzlobeně a nechápavě ptají čertů:
„Co vy tady děláte? Na koho tu čekáte?“

Čerti sborem odpovídají:
„my hledáme hříšné duše, co jim bude peklo slušet.“

Andělé s úlevou (nebo jeden hlavní anděl káravě) :
„To jste vzali špatný směr, tady pro vás není sběr.
Jsou tu jenom dobří lidé, z nich do pekla nikdo nejde.“

Čerti s čertovským úsměvem (nebo hlavní čert):
„Jak si můžete být jisti, že tu jsou všichni tak čistí?
Zůstat hodný snadné není, to se tady rychle změní!“

Čerti si začnou znovu prohlížet diváky a přemýšlet, koho seberou, přítom diváky rozpočítávají, kdo s nimi půjde do pekla:
„ententyky dva spalíky, čert vyletěl z elektriky...“

Andělé se rozhodnou vše rázně ukončit:
„To by stačilo! Tak dost! Je tu vzácný každý host!“

Hlavní anděl:

„Čerti hybaj do rohu, nebo vám tam pomohu!“

Ostatní andělé přikyvují a zahánějí čerty do jednoho místa. Mohou je symbolicky „svázat“ provazem. Když je situace zklidněná, stoupnou si všichni andělé na scénu před diváky a hrdě recitují:
„Šéf (ukážou vztyčeným ukazováčkem vzhůru, aby bylo jasné, který šéf) **nám určil jasný plán, advent máme přinést vám.**

Jako lék dobrého srdce, pro toho, kdo umí lehce druhým lidem pomáhat, dobro kolem rozdávat.“

Jeden anděl se básnicky nadchne, dojme a začne nadšeně recitovat:

„...snažit se, aby svět byl lepší, bez závidění, stresu...
HEPČÍ! „pšíkne.

Hlavní anděl klidně a moudře: „Svatá pravda.
Myslím, že jsme řekli vše a kdyby ne, (zamyslí se) víme, kde to najdeme.“

Blahosklonně se na všechny usměje a pobožně obrátí oči vzhůru k „šéfovi“, k nebi. Pak se nadechne a hrdě s přiloženou rukou na srdci vyzve všechny ostatní k pokřiku těmito slovy:

„láskyplné konat činy, toť znak moderního hrdiny!
Všem dobrým lidem třikrát zdar!“

Všichni andělé si též přiloží ruku na srdce a sborem odpovídají: „Zdar! Zdar! Zdar!“

A anděl předá adventní světlo faráři, který potom zažehne svíci na adventním svícnu...

Když pak andělé odchází ze scény, seberou „svázané“ čerty a odvádějí si je. Čerti mohou být „svázaní“ (držet se dlouhého provazu) podobně jako otroci, jeden za druhým. A tak, doprovázeni anděly, odchází ze scény.

Lenka Selčanová

Kto som?

Načúvajte svojej duši pri šume vetra a na vlnách vody. Duša sa zrodila pri šume vetra a nemožno ju uchopiť a ohraničiť ako silu vody. Život vystúpil na zem z vody, kde je jeho domov a s vodou ostáva v životnom spojení. Cesta duše je príbehom hľadania pravdy. Hľadanie pravdy môže byť cestou do neba, ale aj do pekla. Obe miesta majú mýtický pôvod. Cesta do pekla je vraj vydlážděná dobrými predsavzatiami, ktoré neboli nikdy splnené. Máme žiť s darmi, ktoré sme dostali od života v základných vzťahových okruhoch. Bije v nás nielen naše srdce, ale srdce celého vesmíru, ktoré nesie mnohé poklady a výzvy.

V biblických textoch sú srdce a duša identické. Duša realizuje túžby srdca. Svet nie je čiernobiely, ale farebný. Každý človek je iný. Inakosť a rôznorodosť neničia život, ale sú jeho výživou (L. Goméz). Tak ako človek potrebuje rôznorodú stravu, potrebuje aj život duše rôznorodú výživu. V Biblii je duša, srdce a človek jedno a to isté... Pomocou schopností duše môžeme hojnosť, múdrosť a zdravie nielen hľadať, ale aj nachádzať.

Dnes túžime po mieri viac ako inokedy. Mier však vytvára vedomie. Vedomie, ktoré je napojené na pozitívne sily zeme. Ako nepodľahnúť manipulácii a autorite, ktoré chce ovládnuť náš vnútorný svet a byť napojený na svoju dušu? Byť napojený na svoju dušu znamená, že človek má ostať sám sebou vždy a za každých okolností. Vážne sú vlny duše, ktoré ňou niekedy veľmi silne zmietajú. Ježiš môže utíšiť nepokoj v našej duši, tak ako utíšil vlny na mori. Aj evolúcia prírody sa zrodila z katastrofy. Evolúcia sa ešte neskončila, preto naša zem prechádza rôznymi katastrofami.

Naša zem je všetkoživacia pramatka. V mýtických dobách bola nazývaná bohyňou, aby sa zvýraznila jej sila a pôsobenie. Naša zem symbolizuje celistvosť, hojnosť, rast. Všetko živé je zrodené z jej lona, teda aj všetok život a všetko mŕtve sa do jej lona vracia. Zem je „oploďovaná Slnkom a vyživovaná vodou,“ z ktorej sa podľa niektorých filozofov zrodila (Z. Matej). **Štefan Šrobár**

Zprávy

Díky za Boží dům v Lounech

Dokončení ze str. 1
si uvědomujeme, že chrámem Božím a Tělem Kristovým je především živá obec věřících. Pokud se v kostele neshromažďují věřící, je i sebnádhernější chrám pouze muzeem nebo koncertní či výstavní síní, případně shromaždištěm politických stran. Kéž Bůh dá, aby i v budoucnu zůstal Sbor Dr. K. Farského v Lounech místem konání křesťanských bohoslužeb a sloužil věřícím a všem lidem dobré vůle, hledajícím ztišení, a nepotkal ho osud chrámu v Jeruzalémě!

Helena Smolová

Dobročinná aukce Cesty domů

K předvánočním akcím patří neodmyslitelně charitativní aukce a sbírky, kde mají lidé možnost projevit svou štědrost a přispět na dobrou věc.

Cesta domů je mobilní hospic, organizace, která pomáhá rodinám, které se rozhodnou umožnit svým členům zemřít doma a strávit poslední dny života mezi svými nejbližšími. Cesta domů poskytuje také poradenství a podporu pozůstalým, vydává knihy a brožury, a tak celkově přispívá ke společenským změnám s cílem zlepšit péči o lidi na konci života. Jak známo, je k tomu zapotřebí značné množství finančních prostředků na platy lékařů, sester, sociálních pracovníků a dalších zaměstnanců. Také na pomůcky, jako jsou polohovací postele, kyslíkové přístroje a další.

Letos probíhal již 11. ročník dobročinné aukce uměleckých děl pro Cestu domů. Draží se převážně dary současných umělců, mezi tradičními dárci najdeme jména jako Petr Nikl, Jakub Špaňhel, Antonín Střížek, Martina Špinková...

Aukce má obvykle dvě části online (letos proběhla 1.-

9. 11.) a sálovou část, která proběhla 12. 11. v hotelu Hilton v Praze. Celkový výtěžek dosáhl rekordních 2 655 995 Kč. Díky tomuto daru se může Cesta domů v péči o pacienty svobodně rozhodovat s jediným cílem, a to umožnit umírajícím a jejich rodinám strávit poslední společné chvíle co nejlépe a podle jejich přání.

Ředitelka Cesty domů Ruth Šormová poděkovala všem příznivcům a dárcům za jejich velkorysost a také za to, že pomáhají společně šířit povědomí, že život je životem od začátku do konce.

Markéta Černá

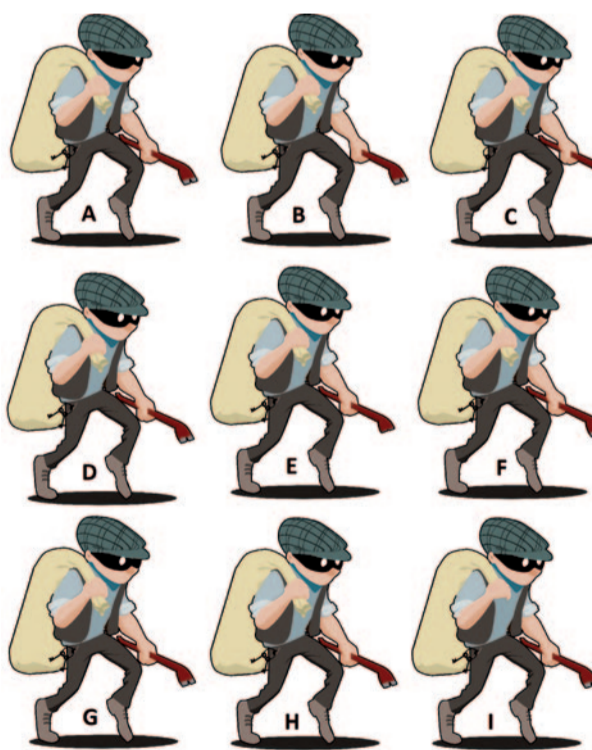

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Nevíte dne ani hodiny

Kdyby hospodář věděl, kdy přijde zloděj, bděl by a zabránil mu vloupat se do domu, říká Pán Ježíš. Najdete na obrázku dva úplně stejné zloděje?

(Řešení z minulého čísla: Království.)

Jana Krajčířiková

Setkání s Kristou Gerlofovou

V předvánoční době přicestují ze země, kde se Spasitel narodil, a srdečně vás zvou na setkání: V Brně na téma: *Biblické svátky, Židé a Vánoce*. Ve čtvrtek 1. 12. v 19 h, modlitebna baptistů, Smetanova 758/20, Brno.

Ve Žďáru nad Sázavou na téma: *Tóra, Židé a Vánoce, Izrael dnes*. V pátek 2. 12. v 18 h, sbor KS, Na úvoze 766/15.

Ve Víkřovicích u Šumperka na téma: *Jak jsem si tvůj zákon zalíbil. Je možné milovat zákon?* V sobotu 3. 12. v 17 h, modlitebna BJB, Šumperská 272.

V Třinci v rámci setkání Aglow na téma: *Její svítlna nehasne ani v noci*. V pondělí 5. 12. v 16 h, modlitebna CB, Dolní Lištná 9.

V Českém Těšíně v rámci vánočního setkání sester, téma: *Její svítlna nehasne ani v noci*. Úterý 6. 12. v 17 h v modlitebně CB, Studentská 25.

V 19 hodin 7. prosince se bude konat pravidelné setkání Modlitby za Izrael s pastorem Staškem Bubikem, Karlem Sedláčkem a se mnou, tentokrát přímo ve studiu CBH Praha. Budu se těšit na setkání.

Krista Gerloffová

Adventní bohoslužba - přenos ze sboru v Olomouci

Adventní bohoslužba z Husova sboru Církve československé husitské v Olomouci v přímém přenosu České televize na programu ČT2 27. 11. 2022 od 10 hodin. red

Malování nejen na chodníku 2022

„Činný život je v pravdě životem, zahálka hrob člověka za živa.“

Jan Amos Komenský

Všichni milí – malí, mladí i dříve narození, kteří jste přijali vyzvu k letošnímu malování. Děkujeme vám za vaši účast i zasláné zajímavé a krásné obrázky. Pokud by se ještě někdo další rád zúčastnil, má možnost do konce tohoto občanského roku. Celý ho totiž prožíváme ve znamení 430. výročí narození našeho „Učitele národů“ (*28. 3. 1592) a navíc v polovině tohoto měsíce jsme si připomněli výročí jeho úmrtí (+15. 11. 1670). Odbor duchovní péče o děti a mládež Pražské diecéze ČČSH tedy o dva měsíce malování prodloužil, aby pak následně začátkem nového roku 2023 všechna přijatá díla vyhodnotil. Můžete malovat i vánoční motivy. Své obrázky zasílejte nadále ofocené či naskenované na email: krasava.machova@seznam.cz nebo pošlou na adresu: NO ČČSH Kolín, Husovo náměstí 273, 280 02 Kolín 2.

V adventu je brzy tma, ale „čekání na Ježíška“ si můžete zpříjemnit svou originální výtvarnou činností! Jak pravil náš nejvýznamnější učitel: „Síla pravdy vyzbrojená světlem poznání je nepřemožitelná.“ – Ať vás toto světlo shůry provází nejen o nadcházejících Vánocích, ale po celý nový rok 2023!

Za spolupráci všem děkuje

Krasava Machová

Z ekumeny

STUDENTI TEOLOGICKÝCH FAKULT USPOŘÁDALI NEŠPORY K VÝROČÍ BITVY NA BÍLÉ HOŘE

Studenti pražských teologických fakult uspořádali v neděli 6. listopadu ekumenické nešpory k 402. výročí bitvy na Bílé hoře. Celá akce probíhala v úzké spolupráci s komunitou benediktinek z Opatství VENIO. První část nešpor proběhla v poutním kostele Panny Marie Vítězné na Bílé Hoře. Přítomní se posléze odebrali k pietnímu místu – památníku hrobu padlých vojáků na Bílé hoře. Zde promluvili zástupci teologických fakult i abatyše opatství benediktinek Venio Francesca Šimuniová. K pravidelným setkáním studentů pražských teologických fakult je možné se připojit každé první pondělí v měsíci při modlitbách Taizé v kostele sv. Martina ve zdi, nebo každé třetí úterý v měsíci od 18.45 hodin ve studentské místnosti Evangelické teologické fakulty UK. www.facebook.com/etfuk / Adéla Rozbořilová

Koncertní provedení České mše vánoční od Jakuba Jana Ryby

KDY: sobota 17. 12. v 19 hodin

KDE: ve sboru Alberta Schweitzera
U Michelského mlýna 124/27,
140 00 Praha 4 – Michle

Účinkují: Pěvecký sbor a sólisté,
na varhany hraje Dominik Renč

Vstupné dobrovolné

